

med disse og den paabegyndte Uddybning af Havnen ved Borttagelse af Grunden „Ryggen“ følger, at der maa oprettes nye, bedre, tydeligere Sømærker til at vejlede dem om Dagen, og at der maa tændes Ledeslyr, klarere og mere lysende til at vejlede dem om Natten. Selv for disse Skibe opnaaes saaledes et stort Gode, nemlig en sikkrere Seilads, idet Døpørelsen af Stendæmningerne og Uddybningen af Havnen giver Anledning til, at der kommer bedre Sømærker og Ledeslyr. Men det var vist ogsaa mere det ærede Medlems Frygt for, at Søbefæstningen skulde virke skadelig paa Kjøbenhavns Handel, der fik ham til at udtale sig mod Dæmningene. Dertil skal jeg imidlertid bemærke, at jeg paa ingen Maade indseer, hvorledes Søbefæstningen skulde kunne skade vor Handel. Han ønskede, at Kjøbenhavn maatte blive en stor Handelsstad, han ønskede endog, at den maatte kunne blive en Frihavn, og han lovede sig uhyre meget deraf for Kjøbenhavn. Det samme Ønske deler vistnok Enhver her; men han har neppe betænkt, at for at Kjøbenhavn kan blive en stor Handelsstad, maa Kjøbenhavn kunne beskytte de store Vareoplag, der maasse vilde etableres i Tilfælde af, at Trafikken blev mere levende, naar endog fremmede Kjøbmænd søgte her at etablere store Vareoplag. De ville jo netop søge hertil, naar de vide, at deres Vareoplag her ere beskyttede ved en Befæstning. Det ærede Medlem maa nu ingenlunde antage, at ubefæstede Søstæder blive skaanede for et Bombardement. De Herrer behøve kun at se hen til den sidste engelsk-russiske Krig; i den har man set den engelske Flaade i Østersøen hærge overalt, hvor den kunde komme til, og brænde store Varelagere. Den har aldeles ikke taget noget som helst Hensyn til, at disse Steder vare ubefæstede. Hvilken Fordel vilde det ikke have været, saa fremt disse Steder havde været befæstede og saaledes befæstede, at det havde været umuligt at bombardere dem? Her var det for Næsten tilfældigvis ligeegyldigt, thi Engellsmændene skabede ikke de finsk-russiske Kjøbmænd, men derimod deres egne Landsmænd derved, at de afbrændte disse Varelagere; de forsigtige russiske og finske Kjøbmænd havde allerede i Tide solgt deres Varer til Engellsmændene, de vare blot endnu ikke afhentede og transporterede over Land ad Jernbanen til England. Her viste en straffende Nemesis sig øieblikkelig, det kan man rigtignok ikke altid vente; vi have lidt under Bombardementer baade af aabne og befæstede Byer, og den straffende Nemesis har endnu ikke vist sig; men den vil neppe udeblive og vil havne den Overlast og Bold, der er øvet mod os.

Jeg skal sluttelig henvende et Par Ord til det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgrede (H. Nielsen). Det ærede Medlem fandt ligeledes, at Forlangenderne til Forsvarsvæsenet

og navnlig til Hærens Organisation, vare uforholdsmæssig høje. Han tog Ordet for, at det var langt mere økonomisk at faae en lille leiet Hær, altsaa en hørvet Hær, eller, hvad han rigtignok fandt endnu bedre, en Almenvæbning. Han har rimeligvis ikke havt Mod nok til at nævne Ordet rent ud, en Militz, thi Almenvæbning have vi, vi have almindelig Værnepligt og i Tilfælde af Kamp maa alt indøvet Mandskab, vi kunne bevæbne, møde under Vaaben. Jeg formoder, at det ærede Medlems Overbevisning er bleven bestyrket ved de Efterretninger, vi i de senere Dage have faaet fra Sydafrika; der har uregtelig den Zulufærste Militz, som muligvis er hans Forbillede, vundet en glimrende Seir over engelske Tropper. Men dette taler ingenlunde imod en Hær, organiseret paa den af ham for saa uheldig ansete „europæiske Vis“, thi det viser sig nu uheldigvis for ham, at denne Hær for en Del er sammenfat efter det ærede Medlems Ideal af første Orden, af en Almenvæbning — thi Landstormen og de Friwillige i Englands Hærs Troppestykke maa vel regnes hertil — dels efter det ærede Medlems Ideal af anden Orden, af en hørvet Del. Det er for saa vidt temmelig uheldigt for ham. Det har for Næsten ingenlunde forbauset mig at høre det ærede Medlem fremfatte, at han foretrak en hørvet Hær og navnlig en Almenvæbning for en Hær, organiseret paa, hvad han kalder „europæisk Vis“; thi den Anskuelse, som han foresætter, deles af de fleste, næsten alle unge Demokrater. De gamle Demokrater ere rigtignok allerede komne til en bedre Erkjendelse. Vi kunne jo blot se hen til Amerika. Der har man ført lange, meget blodige, overordentlig kostbare Krige til Dels med en Militz og til Dels med en hørvet Hær paa begge Sider, altsaa Hære efter hans Ideal. Men hvad har Resultatet været? Ja, Resultatet har været, at disse Krige bleve saare langvarige, saare blodige og kostede uhyre Meget. Det ærede Medlem vil ligeledes kunne erfare, at i det saa meget omtalte, saa meget forroste Frihedsland, England, hvor man følger hans Ideal og dels har en hørvet Hær og en stor hørvet Hær, dels en Militz, har man ingen rigtig Tillid hverken til den ene eller den anden. Endnu, saa længe England har Overherredømmet til Søs, høres vel ikke saa mange Stemmer, som allerede nu i Amerika, anbefale at organisere deres Hær efter europæisk Mønster, men det vil sikkert ikke seile, at, naar England ikke mere har dette Herredømme, naar det er udsat for Angreb paa sit eget Territorium, vil man ønske, at man i Tide var gaaet over til at organisere sin Hær paa europæisk Vis. Muligt er det dog, at han ogsaa henter sin Erfarings fra Schweiz, men her ere Forholdene rigtignok ganske anderledes; thi for det Første har dette Land en saa særegen Formation, at det med